

פרק ה.

פקודות

מס' 51 לש' 1929

מס' 30 לש' 1934

מס' 31 לש' 1934

פרק ה. עתיקות.

פקודה הקובעת הוראות בדבר הפיקוח על עתיקות.

[31 דלמנר, 1929]

1. פקודה זו תקרא פקודת העתיקות.

השם הקצר

חלק א.—פירוש

2. (1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר —

פירוש

„עתיקה” כוללת מצבה היסטורית, ופירושה:

(א) כל חפץ, מטלטל ושאינו מטלטל או חלק מהקרקע, שבני אדם בנוהו, גלפוהו, חקקוהו, הקימוהו, חשפוהו בחפירות או יצרוהו ותיקנוהו באופן אחר קודם לשנת 1700 לסה"נ, ביחד עם כל חלק מחלקיו שהוסף עליו, נבנה מחדש או חודש בזמן מאוחר יותר ;

(ב) שרידי אדם ובהמה מזמן שקדם לשנת 600 לסה"נ ; או

(ג) כל בנין או מבנה מזמן שלאחר שנת 1700 לסה"נ, שהמנהל יכריזו בו בצו * כעתיקה ;

מס' 30 לש' 1934

„מועצה” פירושה המועצה הארכיאולוגית המיעצת שנתכוננה עפ"י סעיף 23;

X

* זו עפ"י פסקה זאת המתיחס לעיר עכו תמצא בעתון הרשמי, גליון 374.

„סוחר“ פירושו מי שעוסק במקח וממכר של עתיקות לצרכי מסחר ולסחור בעתיקות פירושו לעסוק בעסק זה ;

„מחלקה“ פירושה מחלקת העתיקות ;

„מקום היסטורי“ פירושו אזור שיש לו למנהל יסוד להאמין שהוא מכיל עתיקות או שהוא קשור במאורעות היסטוריים חשובים.

(2) החלטת המנהל אם איזה חפץ עתיק הוא או אינו עתיק בגדר פקודה זו תהא החלטת גמר.

חלק ב. גילוי עתיקות וזכות הקנין בהן.

3. כל המגלה עתיקה ולא קבל רשיון לחפור בהתאם לסעיף 6 של פקודה זו גלוי עתיקות חייב למסור מיד מודעה על תגליתו לפקיד המחלקה הקרוב ביותר, או לפקיד המחוזי או לעוזר לפקיד מחוזי הקרובים ביותר, ולעשות כל מעשה אחר שיקבע.

4. (1) הנציב העליון יהא זכאי לרכוש מטעם הממשלה, בהתאם להוראות פקודה זו, כל עתיקה שתגלה בפלשתינה (א"י) אחרי יום תחלת תקפה של פקודה זו, ועד שלא ויתרו על הזכות הזאת בהתאם להוראות סעיף־קטן (2) תוסיף הזכות להתקיים, ולשום אדם לא תהא כל זכות או טובת הנאה בעתיקה מפאת שהוא בעל הקרקע שבה נתגלתה העתיקה או מפאת שהוא מוצא העתיקה ; אף לא יהא אותו אדם זכאי להעביר את העתיקה לרשות אחרת ; וכל שקבל בהעברה את העתיקה הזאת לא תהא לו כל זכות או כל זכות קנין בה.

(2) יכול המנהל לותר בכתב על זכותו של הנציב העליון לרכוש עתיקה על פי סעיף זה.

5. (1) פרט למותנה בסעיף־קטן (3), תהא זכותו של הנציב העליון לרכוש עתיקה עפ"י סעיף 4 תלויה בתנאי שישלם למוצא את שויה.

(2) שוי זה יקבע בדרך הסכם בין המנהל ובין מוצא העתיקה, ואם לא יבואו ביניהם לכלל הסכם, יקבע השוי על ידי בורר שימונה מטעם המועצה, ופסקו של הלה יהא פסק של גמר.

(3) במקרים הבאים לא יהא הנציב חייב לשלם למוצא את שוי העתיקה—

זכות הקנין בעתיקות
מס' 30 לט' 1934

מתן דמי פצוי
למוצא עתיקות
שנרכשו ע"י
הנציב העליון

מס' 30 לט' 1934

- מס' 30 לש' 1934 (א) אם גילו את העתיקה בניגוד להוראה מהוראות פקודה זו; או
- מס' 30 לש' 1934 (ב) אם סבור המנהל שהעתיקה צריכה להיות שמורה במקום המצאה ואם כלל את האזור שבו נמצאה העתיקה ברשימת המקומות ההיסטוריים שנקבעו לה הוראות בסעיף 17; או
- (ג) אם נרכשה העתיקה בדרך חלוקה שנעשתה בהתאם לסעיף 8 (ג) ולסעיף 11.

חלק ג. — חפירות.

6. לא יחפור אדם ולא יחפש באופן אחר עתיקות, בין באדמתו ובין באדמת אחרים, אלא אם כן קבל מהנציב העליון רשיון לחפור או לערוך מדידות-עומק. אין מחפשין עתיקות אלא עפ"י רשיון

7. רשיון לחפור לא ינתן אלא לאנשים אלו בלבד — מי יכול לקבל רשיון

- (א) למי שנכון, לדעת המנהל, להוציא על עבודת החפירה סכום כסף מספיק כדי להשיג תוצאות רצויות מבחינות ארכיאולוגיות; וכן
- (ב) למי שסמכותו המדעית מובטחת די הצורך ע"י ערבותם של אגודות מדע או מוסדות מדע, או בדרכים אחרות, כדי הנחת דעתו של המנהל:

בתנאי שאין להפלות אדם לרעה במתן רשיון חפירה מחמת נתינותו או דתו.

8. נוסף על כל תנאי שמותר לקבעו, יהא כל רשיון שניתן עפ"י חלק זה תלוי בתנאים הבאים — תנאי הרשינות

(א) היתה הקרקע שניתן עליה רשיון חפירה רשות היחיד, חייב בעל הרשיון לבוא לכלל הסכם עם בעל הקרקע בדבר התנאים שבהם מותר לו להכנס לתחום הקרקע לשם חפירה;

(ב) על בעל הרשיון לעשות את כל הדרוש לשמירת העתיקות שיתגלו על ידו;

(ג) כתום עבודת החפירה או בכל עת אחרת, ככל אשר ידרוש המנהל, יתן בעל הרשיון למנהל אפשרות לחלק, בהתאם לסעיף 11, את העתיקות

- שנמצאו מתוך שישתמש בזכותו של הנציב העליון לרכוש את העתיקות האלה או מתוך שיותר עליה ;
 מס' 30 לש' 1934
- (ד) על בעל הרשיון להניח אצל המנהל תוך זמן מספיק כל צלום, יציקה, טביעה או כל רפרודוקציה אחרת מחפצי העתיקות שנפלו בחלקו כתוצאה מן החלוקה, ככל אשר ידרוש המנהל ;
- (ה) על בעל הרשיון להמציא למנהל את תרשימי חפירותיו, ובטרם תסודר החלוקה עליו להמציא למנהל רשימות מכל העתיקות שנתגלו בהן ופרטים נוספים בנוגע להן, ככל אשר ידרוש המנהל ;
- (ו) על בעל הרשיון או על האגודה או על המוסד שבשם הוא עובד, להניח אצל המנהל שתי העתקות מכל ד"ח מוקדם שיפרסם בענין חפירותיו ; וכן
- (ז) על בעל הרשיון או על האגודה או על המוסד שבשם הוא עובד להוציא לאור בתוך שנתיים ימים מיום תום עבודות החפירה שלו (מלבד אם הוארך המועד הזה על ידי המנהל) חבור מדעי ראוי על דבר תוצאות חפירותיו ושתי העתקות מחבור זה ימסור ליד המנהל.
 מס' 30 לש' 1934

9. הופר תנאי מן התנאים שלפיהם ניתן רשיון חפירה, יכול המנהל להפסיק מיד את הרשיון לזמן מסוים או לבטלו.

10. (1) אם סבור הנציב העליון שנכשל המר"מ להשגת הסכם בתנאים הוגנים כפי שהוזכר בסעיף 8 (א), יכול הנציב העליון להפקיע בשם בעל הרשיון ועל חשבונו את הקרקע כלה או מקצתה או לחכור את הקרקע בדרך כפיה בהתאם להוראות פקודת הקרקעות (הפקעה).

(2) בבוא בית המשפט להעריך את דמי הפצוי שיש לשלם לבעלים ישים לו לקו את שוי הקרקע הסמוכה לקרקע המופקעת והדומה לה בטיבה.

11. (1) בסדר המנהל את החלוקה שהוזכרה בסעיף 8 (ג), עליו לרכוש בעד הנציב העליון כל אותן העתיקות שהן, לדעתו, הכרחיות לשם השלמות המדעית של בית הנכאת הפלשתינאי (א"י) או לצורך הסברת תולדותיה או אמנותה של פלשתינה (א"י) בדוגמאות מוחשיות.

(2) לאחר מכן יחלק את העתיקות הנתרות וידאג ככל האפשר לתת לבעל הרשיון מנה הוגנת מתוצאות החפירה.

חלוקת העתיקות
 מס' 30 לש' 1934

פרק עו.

רכישת קרקע הכלולה
 ברשיון בדרך כפיה

הפסקתו או ביטולו
 של רשיון

- (3) למען אפשר את החלוקה הזאת יוכל המנהל להוסיף על מנתו של בעל הרשיון חפצים שהם קנינה של ממשלת פלשתינה (א"י).
- (4) אם סבור המנהל שאי אפשר לה לחלוקה שתעשה, ינתן לו לבעל הרשיון אותו הפצוי שיחליט עליו המנהל באשורו של הנציב העליון.
- (5) הוצאות הובלתן של העתיקות שירכוש הנציב העליון בחלוקה כזאת אל בית הנכאת הפלשתינאי (א"י) תשולמנה מקופת הממשלה. מס' 30 לט' 1934

חלק ד—הוצאת עתיקות לחו"ל.

12. לא יוציא אדם עתיקות מפלשתינה (א"י) לחו"ל אלא אם כן קבל רשיון לחו"ל אלא על פי רשיון על כך מאת המנהל. אין מוציאים עתיקות לחו"ל אלא על פי רשיון

13. לא יוטל כל מס על רשיון להוציא לחו"ל — פיטורים ממס רשיון

(א) עתיקות שנקנו עפ"י סעיף 26; מס' 30 לט' 1934

(ב) עתיקות שויתר עליהן המנהל לטובת אדם שיש לו רשיון חפירה או שנתנן לו לאותו אדם; מס' 30 לט' 1934

(ג) עתיקות שהובאו לפלשתינה (א"י) ושולם בעדן מס מכס לרשות המכס והובאה ראייה לכך משנדרשה;

(ד) עתיקות שנמסרו בשאילה או בחליפין כמותנה בסעיף 27;

(ה) עתיקות שהובאו עליהן הוכחות להנחת דעתו של המנהל כי הן משמשות לצורך דתי או מוקדשות לתכלית דתית וכי הן קנינו של מוסד דתי או של מוסד כנסיה.

14. כל המבקש רשיון להוציא עתיקות לחו"ל חייב, משנדרש לכך מטעם המנהל, להניח את העתיקות בידי המנהל לבקרתו למסור הודעה על שוין של העתיקות ולמסור את כל אותם הפרטים האחרים שידרוש המנהל. הרצת עתיקות

15. כל המחזיק רשיון להוציא עתיקות לחו"ל חייב, משנדרש לכך, להראות את הרשיון לרשות המכס של פלשתינה (א"י). הרצת הרשיון

16. יכול המנהל לאסור להוציא עתיקות מפלשתינה (א"י) כשהוא סבור שטובת עניני הצבור מחייבת להשאירן בפלשתינה (א"י); סמכות המנהל לאסור הוצאת עתיקות לחוץ לארץ

בתנאי שלא יאסור להוציא לחו"ל —

- (א) עתיקות שהובאו לפלשתינה (א"י) והוכח כי שולם עליהן מס מכס ;
 (ב) עתיקות המשמשות לצורך דתי או מוקדשות לתכלית דתית והמוצאות לחו"ל מטעם מוסד דתי או מוסד של כנסייה לתכלית דתית.

חלק ה' — מצבות ומקומות היסטוריים.

17. (1) חייב המנהל לפרסם בעתון הרשמי רשימה של מצבות ומקומות רשימה של מצבות ומקומות היסטוריים היסטוריים ויכול הוא להוסיף עליה או לתקנה מזמן לזמן.

(2) העתקות מהחלקים המתאימים של הרשימה תוצגנה בכל בית דואר בנפה שבה נמצא המקום ההיסטורי.

(3) למנהל תהא הסמכות לקבוע את תחומי של מקום היסטורי.

18. אסור לו לאדם —

מה הן הפעולות האסורות לגבי מצבות ומקומות היסטוריים

(א) לחטט בעומק יותר ממטר אחד בכל מקום היסטורי הכלול ברשימה שפורסמה כאמור לעיל או הכלול בכל תוספת או בכל תיקון לאותה רשימה, אלא אם כן קבל רשות לכך מאת המנהל ;

(ב) לחפור, לבנות, לנטוע עצים, לחצוב, להשקות, לשרוף סיד או לעשות כל מלאכה אחרת כיוצא בהן, או להניח עפר או דומן על גבי מצבה או מקום היסטוריים או סמוך להם או להקים בית קברות במקום היסטורי שלא ברשות המנהל ;

(ג) להרוס מצבה היסטורית או לנתוץ כל חלק הימנה שלא ברשות המנהל ;

(ד) להתקין שנויים, הוספות או תיקונים למצבה היסטורית שלא ברשות המנהל ;

(ה) להקים בנינים או קירות הגובלים עם מקום היסטורי שלא ברשות המנהל ;

בתנאי שהפסקאות (ד) ו-(ה) לא תחולנה על מצבות היסטוריות המשמשות

לצורך דתי או מוקדשות לתכלית דתית והן קנינו של מוסד דתי או של מוסד כנסייה.

19. (1) היו מצבה היסטורית או מקום היסטורי רשומים בספרי האחוזה כרכוש פרטי, יכול המנהל –

השנחה על מצבות ומקומות היסטוריים

(א) לבוא לידי סדור עם הבעלים בדבר שמירתם, בדיקתם והחזקתם של המצבה או המקום ההיסטוריים, ויכול הוא להפריש מכספי הצבור סכומים לחשבון ההוצאות הכרוכות בעבודת-תיקון או בעבודת-קיום שהוא רואה צורך בהן ושהבעלים נאותים לעשותה:

בתנאי שבהפריש המנהל סכומים לחשבון ההוצאות הכרוכות בעשיית עבודה מן העבודות הנ"ל, כאמור לעיל, תהא העבודה נעשית לפי אותם התנאים שיקבע המנהל; או

(ב) לקנות או לחכור את המקום עפ"י חוזה פרטי; או

(ג) לרכוש את המקום או לכופף את הבעלים להחכירו לו בהתאם להוראות פקודת הקרקעות (הפקעה); או

פרק עו.

(ד) היתה זו מצבה היסטורית, יכול המנהל לעקור אותה, כולה או מקצתה, ובלבד שיתקן כל נזק שנגרם אגב העקירה הזאת למקום או לבנינים שעליו וישלם דמי פיצוי על כך:

בתנאי שסכום דמי הפצוי יקבע בדרך הסכם, ואם נתגלעו חילוקי דעות יקבע הסכום על ידי בורר שימונה מטעם זקן השופטים;

ובתנאי שהפסקאות (ג) ו(ד) לא תחולנה על מקומות או מצבות היסטוריים המשמשים לצורך דתי או מוקדשים לתכלית דתית והם קנינו של מוסד דתי או של מוסד כנסייה.

(2) היה המנהל סבור שרצוי יותר למסור את החזקתם ושמירתם של מצבה או מקום היסטוריים לידי אגודה או מוסד, יכול הוא ליתן לאגודה או למוסד רשיון להחזקתם ולשמירתם של המצבה או המקום ההיסטוריים באותם התנאים שיסכים עליהם, לרבות התנאי בדבר הטלת דמי כניסה אל המקום:

בתנאי שאם היו המצבה או המקום, כלם או מקצתם, קנין פרטי לא תהיינה למוסד או לאגודה סמכויות יתר על הסמכויות הנתונות בפקודה זו למנהל.

(3) אם הופר תנאי מן התנאים הכלולים ברשיון שניתן עפ"י הסעיף-קטן הקודם, יכול המנהל להפסיק את תקפו של הרשיון לזמן מסויים או לבטל את הרשיון.

20. מקום היסטורי שאיננו רשום בספרי האחוזה כרכוש פרטי יהא מותר רישום מקומות היסטוריים שלא היו רשומים מס' 30 לש' 1934 לרשמו בכל עת שהיא על שם הנציב העליון, אם סבור המנהל שהרישום הזה נחוץ מטעמים ארכיאולוגיים:

בתנאי שכל הטוען כי הוא בעל המקום, יכול, בהתחשב עם הוראות פקודת הקרקעות (סדור זכות הקנין), לפתוח בכל זמן בפעולות משפטיות לשם תיקון פרק פ. הרישום בספרי האחוזה:

ובתנאי שסעיף זה לא יחול על מקומות היסטוריים המשמשים לצרכי דת או המוקדשים לתכלית דתית והם רכוש של מוסד דתי או של מוסד כנסיה.

21. חייב בעליו של מקום היסטורי להרשות בכל עת מתאמת לפקיד המחלקה ולכל אדם אחר הבא בשם המנהל להכנס למקום כדי לבדוק את המצבות ולחקרן, ולערוך שרטוטים, צלומים או רפרודוקציות מהן ע"י סדור יצוקים או ע"י כל שטה אחרת, ולהוציא לפועל כל עבודה הדרושה לתקון בדיקן ולשמורן. בקרת מקומות היסטוריים

חלק וי—עונשין.

22. (1) כל שמצא עתיקה ולא הודיע על מציאתה ולא עשה כל מעשה להגן עונשין עליה ולא הודיע את מסכות הגילוי או את מקורה של העתיקה, או מוסר ביודעין הודעה כוזבת על דבר מסכות הגילוי או על דבר המקור, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר חדש ימים או לקנס של עשרים פונט.

(2) כל שאיננו נותן הקלות מספיקות לפקיד הממשלה לבדוק עתיקה, לעשות העתקה הימנה או לחקרה, מקום שחובה זו מוטלת עליו עפ"י פקודה זו, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של עשרים פונט.

(3) כל שאיננו בעל רשיון חפירה הניתן עפ"י סעיף 6 והוא חופר באדמה לשם גלוי עתיקות, או הורס כתלים עתיקים או מבנים או חפצים אחרים שהם עתיקות בגדר פקודה זו, בין מעל פני האדמה ובין מתחת לפני האדמה, גם אם געשו מעשים אלה בקרקע השייכת לו, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של מאתים פונט.

(4) כל שאיננו בעל רשיון להוצאת עתיקות לחו"ל הניתן עפ"י סעיף 12, והוא מוציא או מנסה להוציא לחו"ל איזו עתיקה, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(5) כל המוציא לחו"ל או מנסה להוציא לחו"ל עתיקה שהוצאתה לחו"ל אסורה עפ"י סעיף 16, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום אלף פונט או כסכום שווה של העתיקה, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(6) כל העובר עברה על כל הוראה מהוראות סעיף 16, יאשם בעברה ויהא צפוי לקנס של מאתיים פונט.

(7) כל שאינו בעל רשיון הניתן עפ"י סעיף 25 והוא סוחר בעתיקות, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(8) כל המקלקל עתיקה, מטיל בה פגם, מטשטש או משחית את צורתה, אם בצדיה ואם מתוך רשלנות, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנים עשר חדש או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(9) כל המרמה או מנסה לרמות במזיד איזה קונה או פקיד מפקידי הממשלה, ע"י כל תאור, הודעה, או ע"י ציון אחר בדבר מקוריותו או עתיקותו של כל חפץ בעל ערך ארכיאולוגי, יאשם בעברה ויהא צפוי למאסר שנה אחת או לקנס של מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

חלק זי—שונות.

23. (1) הנציב העליון יקים עפ"י צו מועצה מיעצת לעתיקות, שתהא מורכבת מהמנהל, שישמש יושב-ראש בתוקף משרתו ומאותם חברים שהנציב העליון ימנה אותם לייצג אינטרסים ארכיאולוגיים.

(2) עצתה של המועצה לא תחייב את המנהל.

מועצה מיעצת

מס' 30 לש' 1934

24. כל שיש ברשותו עתיקה, חייב בכל עת מתאמת ועפ"י בקשת המנהל, להרשות לפקיד המחלקה או לאדם אחר בשמו, לבדוק את העתיקה ולחקרה, והוא חייב לספק לו את כל ההקלות הדרושות לעריכת שרטוטים, צלומים או רפרור-דוקציות הימנה ע"י עשית יצוקים או בכל דרך אחד שהוא:

בתנאי שכל שרטוט או צלום או רפרודוקציה כאלה לא ימכרו אלא בהסכמת האדם שהעתיקה נמצאת ברשותו.

הוכות לבדוק עתיקות

25. לא יסחר אדם בעתיקות אלא אם כן יש לו רשיון-סוחר שניתן ע"י המנהל.

סוחרים

מס' 30 לש' 1934

26. יכול הנציב העליון להרשות את מכירתן של עתיקות שהן קנין הממשלה ואשר לדעת המנהל והמועצה אין לבית הנכאת הארכיאולוגי הפלשתינאי (א"י) צורך בהן.
- הרשאה למכור עתיקות של הממשלה מס' 30 (ג') 1934
27. (1) יכול המנהל להשאיל לאגודות מדעיות או לבתי נכאת או להחליף עמם בהסכמת הנציב העליון כל עתיקות השייכות לממשלה, ולתכלית זו יכול הוא להרשות להוציא אותן העתיקות מפלשתינה (א"י) לחו"ל.
- השאלה עתיקות של הממשלה
- (2) תוהה-השאלה עפ"י הסעיף-הקטן הקודם יכול הוראות מספיקות לשימורן של העתיקות, ביטוחן באחריות והחזרתן על ידיהם ועל חשבונם של האגודה המדעית או בית-הנכאת ששאלו את העתיקות.
28. (1) אם נראה שהחוק של ארץ סמוכה קובע הוראות מספיקות למניעת הכנסת עתיקות מפלשתינה (א"י) שלא עפ"י רשיון המחלקה, יוכל הנציב העליון ליתן צו האוסר את הבאתן של עתיקות מאותה ארץ לפלשתינה (א"י) שלא עפ"י רשיון שניתן מטעם מחלקת העתיקות של אותה הארץ.
- יחסי גומלין בהכנסת עתיקות לארץ מארצות סמיכות מס' 30 (ג') 1934
- (2) עתיקות שתפסון מחמת הפרת צו כזה תוחזרנה לממשלת אותה הארץ שממנה נסו להכניס את העתיקה.
- מס' 30 (ג') 1934
29. יכול המנהל באשורו של הנציב העליון למלא את ידו של פקיד מפקדי המחלקה להשתמש בסמכויות המסורות לו עפ"י פקודה זו.
- מסירת סמכויות

חלק ח. — תקנות.

30. יכול הנציב העליון להתקין תקנות * —
- (א) המוציאות כל סוג עתיקות מכלל תקף פעולתה של פקודה זו, או של כל חלק הימנה ;
- (ב) הקובעות את הרכב המועצה והפרוצידורה שלה, מועד כהונתם של חברי המועצה, והענינים שעל המנהל להמלך בהם בדעת המועצה ;
- (ג) הקובעות את התנאים שעל פיהם ינתנו רשיונות חפירה ;
- תקנות מס' 30 (ג') 1934

* עיין -מראי מקומות* בסוף הכרך.

(ד) הקובעות את התנאים שעל פיהם יקבלו סוחרים רשיונות ויחזיקו בהם והקובעות את המס שישולם בעד הרשיונות ;

מס' 30 לס' 1934

(ה) הקובעות הוראות בדבר מתן רשיונות להוצאת עתיקות לחו"ל, ובדבר המסים שישולמו בעדם, בהתחשב עם הוראות סעיף 13 ;

(ו) בדרך כלל, כדי להוציא לפועל פקודה זו.